

'Lo riu és vida', la cançó que mai s'acaba

Imatge d'arxiu de la manifestació entre Sant Jaume d'Enveja i Deltebre. Foto: Sílvia Berbís

Com diu Obrim Pas, *Som la cançó que mai s'acaba*. Això d'estar alerta pel riu i tindre motius per cridar *Lo riu és vida* és una cançó que mai s'acaba, ni s'acabarà.

La nostra victòria és continuar batallant perquè este riu arribe a la mar. Perquè aquí més que a cap altre lloc podem dir "l'aigua del riu no es perd al mar". Una mar que ens dóna suculents llagostins, marisc i peix i qui no s'ho crega que vinga a veure'ns que els ho explicarem.

Els ebrencs ja podem anar-nos mentalitzant que pla hidrològic rere pla hidrològic, mane Pere o Joan, dins les Espanyes o en una Catalunya independent, l'aigua de l'Ebre serà un bé cobdiciat i sempre hi haurà qui en vulga fer negoci menyspreant el present i el futur d'una terra com la nostra.

L'aigua és vida, cert, però també negoci, diners, lluites de poders, vots, promeses, somnis, il·lusions trencades. Nosaltres no permetrem que la cobdícia per l'aigua del riu ens prenga el futur de les generacions que han de vindre. Per això, pla rere pla, proposta rere proposta, la gent de l'Ebre sortim al carrer per cridar alt i clar *Lo riu és vida*.

La Plataforma en Defensa de l'Ebre, des de la derogació del transvasament de l'Ebre l'any 2004, ha treballat intensament perquè des de les administracions competents mai més es fiquen damunt la taula transvasaments com es va fer l'any 2000 amb el famós Pla hidrològic nacional del govern d'Aznar.

El Pla de conca aprovat este gener no proposa directament cap transvasament però sí que fica les

condicions perquè en el proper Pla hidrològic nacional del proper govern ens torne a caure este mort.

Cañete ho va intentar mentre va ser ministre de Rajoy. Va intentar fer un gran Pacte Nacional de l'Aigua per tornar als fantasmes de l'any 2000. No se'n va sortir, tots nosaltres vam tindre una part de culpa perquè no se'n sortís. Continuarem batallant perquè el proper Cañete de torn no s'atrevisca a plantejar de nou cap transvasament ni de bon tros intente perdre'ns el pèl canviant-li el nom.

Esta és la lluita de fons de la Plataforma, evitar que aparega de nou una llei o real decret amb un transvasament. Per sort, tenim una eina immillorable com és el delta de l'Ebre, un espai estratègic a nivell europeu en la migració de les aus, amb un gran reconeixement ambiental tan a nivell europeu com internacional i fins i tot recentment reserva de la Biosfera.

El Delta de l'Ebre és un espai extremadament fràgil i malalt, amb greus problemes de desaparèixer físicament per la manca de cabals i sediments i amb l'espasa de Democles del canvi climàtic, però alhora és la millor eina que tenim que cohesiona el territori mes enllà de les Terres de l'Ebre i alhora, ficar sobre la taula la gestió de l'aigua i les seues grans contradiccions.

Al Delta de l'Ebre defensem cabals ecològics dignes per al futur del nostre territori mentre riu amunt demanen aigua i mes aigua per a infinitat d'hectàrees de regadius, per unes promeses eternes que mai es complixen i mai es compliran, mentre continuen ofegant pobles i il·lusions en embassaments que són un fracàs.

Poden semblar posicionaments antagònics però no ho són. Riu a munt tenen tan dret a voler un futur digne com el tenim natros. Hem de ser hàbils i generosos perquè el nostre adversari no són els pagesos de riu amunt que volen un futur com volem tots. El nostre adversari és la cobdícia i tots els poders fàctics soterrats que hi ha darrera el negoci de l'aigua que volen especular amb ella i malbaratar els nostres impostos en suculents negocis de formigó i sobres voladors.

No és una feina fàcil. Estem qüestionant, sense ser-ne del tot conscients, tot un model de desenvolupament socioeconòmic i d'equilibri territorial. Ho fem amb les poques armes que tenim la gent: la nostra constància i convenciment, però sobre tot ho fem amb la FORÇA de molta gent anònima que porta al cor LO RIU ES VIDA i que ha perdut la temor de sortir al carrer.

Per això lo proper 7 de febrer omplirem de gom a gom els carrers d'Amposta, serem tots una mar blava d'alegria i cants, perquè esta és la nostra força.

I com diu la mateixa cançó d'Obrim Pas 'som una historia per guanyar, tot un futur per començar', que ningú ho dubte.

PREPARA'T AMPOSTA QUE VENIM!!!